

Teeme perepuu

Kas pole vahva, kui aias on 10 õunapuud, aga sorte tervelt 30?!

Möödunud sajandi kuuekümnendatel, kui rajasime õuna-aia, ei olnud veel mitme sortiga perepuud levinud. Paarkümmend aastat hiljem tekkis mul nende vastu suurem huvi ja nii hakkasin ise asjaga tegelema.

Alguses oksastasin ehk pookisin pooksi kasvavate puude võrresse. Katsetanud mitmeid viise, leidsin, et kõige parem on pookida koore alla ehk teha n-õ sadulpoo. See kindlustab, et pooe püsib ning kasvab paremini kokku.

Pookokste paigutamisel lähtun sõrmedest: kui poogitav oks on ühe sõrme jämedune, panen sellele ühe pooke; kui kahe sõrme jämedune, siis kaks; kui kolme, siis kolm. See kiirendab tehtud lõikehaava kinnikasvamist. Hiljem lõikan osa tihedalt kasvanud oksid maha.

Pookimisel selgus, et kõige paremini kasvavad pooked sellel sordil, millest nad on aretatud. Näiteks hakkas 'Sidrunkollase taliõuna' pooe kõige paremini kasvama 'Antonovkal', mis on tema emapuu.

Kuna enamiku sortide esivanemaid oli raske leida, pookisin suvesordi suvesordile, sügissordi sügissordile ja talisordi talisordile. Võrresse pookimise tulemusena kasvab meie aia 10 õunapuul nüüd 30 sorti õunu. Sellele aitas kaasa Eesti Aianduse ja Mesinduse Seltsis korraldatud pookokste levitamine.

Võrresse pookimisega saab suurendada ka viljakandvust. Nii hakkas väheviljakas 'Lutsu võipirn' pärast 7 uue sordi võrresse pookimist igal aastal hästiviljuma. Häid tulemusi võib näha ploomi-puudel, kui pookida võrresse õietolmu andvaid sorte.

Puu haigestumise vältimiseks tuleb lõikeriistu pidevalt puhastada. Poogete lõike- ja liitekohad katan pealt pookevahaga. Pookekoha ümbritsen tihedalt kleplindi või kileribaga.

Pookoksad varun viljapuude harvendamise ajal märtsis. Mässin need kilesse, panen juurde sordi nime ja hoian külm. Pookima hakkam koos puumahla liikumisega aprillis või mais.

TIIT KOHA

KARL KOROL